

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่	5838 ๕๕ ๗๕
วันที่	๑๖ ก.ค. ๒๕๕๐ เวลา ๑๖.๑๔ น.

ที่ กค 0900/19369

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 พญาไท
กทม. 10400

16 กรกฎาคม 2550

เรื่อง ร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
2. ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์
ต่างประเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539
3. ร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์
ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรื่องเดิม

ด้วยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 มาตรา 7 (5) ได้กำหนดให้การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ 2 เพื่อซื้อเงินตรา
ต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น ในสกุลเงินตรา
ที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลา
ไม่เกิน 5 ปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งวิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้อง
(ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง
ในชั้นนั้น กระทรวงการคลังจึงได้จัดทำข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและ
หลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 (ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

/ เหตุผล ...

เหตุผลและความจำเป็น

ภายใต้ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 ได้กำหนดให้มี “คณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ” ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาสกุลเงินตราและจำนวนเงินที่ต้องชำระตามสัญญาเงินกู้ พิจารณานำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ต่างประเทศตามวิธีการที่เห็นสมควร พิจารณานำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในการควบคุมดูแลและเก็บรักษาหลักทรัพย์ พิจารณาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้รัฐมนตรีทราบ และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมบัญชีกลางในการจัดการดูแลเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ รวมทั้งมีอำนาจในการลงนามในการซื้อเงินตราต่างประเทศด้วย

ต่อมาได้มีการจัดตั้งสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ขึ้นเป็นหน่วยงานในระดับกรมสังกัดกระทรวงการคลัง ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 11 ประกอบกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดให้ สบน. มีภารกิจเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะโดยตรง อันมีผลให้เกิดการโอนภารกิจของกรมบัญชีกลางในส่วนของการบริหารหนี้สาธารณะรวมทั้งการบริหารการชำระหนี้ของรัฐบาลมาอยู่ในความรับผิดชอบของ สบน.

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการของกระทรวงการคลังในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศตามมาตรา 7 (5) เป็นไปด้วยความเหมาะสมสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการและกฎหมายในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องยกร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่..) พ.ศ. ขึ้นใหม่ (ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3)

สาระสำคัญของกฎหมาย

1. กระทรวงการคลังขอเรียนว่า ได้ดำเนินการยกร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งสาระสำคัญของร่างข้อบังคับฯ ดังกล่าวอาจสรุปได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน เป็นประธานกรรมการ และผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย กรมบัญชีกลาง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักบริหารการชำระหนี้และสารสนเทศ เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการส่วนบริหารการชำระหนี้รัฐบาลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

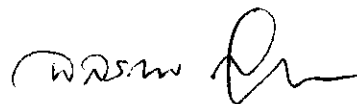
1.2 การซื้อเงินตราต่างประเทศและการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคารให้นำฝากไว้ที่ธนาคารพาณิชย์ของรัฐ หรือธนาคารที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ โดยเปิดบัญชีเงินฝากในนามของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ และให้รองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สินและผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้มีอำนาจลงนามร่วมกันในการถอนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร

1.3 การจัดการดูแลเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ และกำหนดให้ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ แผนงานจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐ งานบริหารการชำระหนี้

2. เนื่องจากพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 มาตรา 7 (5) กำหนดให้ข้อบังคับดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน กระทรวงการคลังจึงเห็นควรเสนอร่างข้อบังคับฯ นี้ มายังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับฯ ดังกล่าวในโอกาสแรกต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติ

เงินคงคลัง

พ.ศ. ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อลงกฎ

ธานีวัต

มานวราชเสวี

อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดระบบการควบคุมเงินแผ่นดินว่าด้วยเงินคงคลังให้รัดกุม

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการ
ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑” หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่
ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัตินี้

“บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒” หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่
ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัตินี้

“มติให้จ่ายเงินไปก่อน”^๒ หมายความว่า มติของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ตราขึ้น
ไว้เป็นพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลาง
ก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕/ตอนที่ ๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“เงินยืมทรงราชการ” หมายความว่า เงินซึ่งกระทรวงการคลังอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทรงจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสอยปลีกย่อยประจำสำนักงานตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

“เงินฝาก” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้ และจ่ายคืนตามคำขอของผู้ฝากตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

“เงินขายบิล” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งเพื่อโอนไปจ่าย ณ ที่อีกแห่งหนึ่งตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า ทุนที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการซึ่งอนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาลไม่ว่าเป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นมีหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอตามกำหนดเวลาและข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักเงินไว้เพื่อการใด ๆ เลย

รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใด ๆ หักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ ในกรณีดังนี้^๒

- (๑) รายจ่ายที่หักนั้นเป็นรายจ่ายที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้
- (๒) รายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามระเบียบที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง เพื่อเป็นค่าสินบนรางวัล หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล
- (๓) รายจ่ายที่ต้องจ่ายคืนให้แก่บุคคลใด ๆ เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

มาตรา ๕ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้กระทำได้แต่เพื่อโอนเงินไปเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เท่านั้น

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้กระทำได้แต่เฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “มติให้จ่ายเงินไปพลางก่อน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๓ มาตรา ๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ มติให้จ่ายเงินไปก่อน หรือพระราชกำหนดที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ในกรณีที่จ่ายเงินตามมติให้จ่ายเงินไปก่อนหรือตามพระราชกำหนดให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา ๗^๔ ในกรณีต่อไปนี้ ให้ส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอได้ก่อนที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย คือ

(๑) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่ายและพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๒) มีกฎหมายใด ๆ ที่กระทำให้ต้องจ่ายเงิน เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ๆ และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๓) มีข้อผูกพันกับรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่กระทำให้ต้องจ่ายเงิน และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว

(๔) เพื่อซื้อคืนหรือไถ่ถอนพันธบัตรของรัฐบาลหรือตราสารเงินกู้ของกระทรวงการคลัง หรือชำระหนี้ตามสัญญาที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

(๕) เพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น ในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ และหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น การนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร รวมทั้งวิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

การจ่ายเงินในห้ากรณีข้างต้นนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ หรือในกฎหมายว่าด้วยโอนงบประมาณรายจ่าย หรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต่อไป

มาตรา ๘ เงินต่อไปนี้ ให้ส่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอได้ คือ

- (๑) เงินยืมทดรองราชการ
- (๒) เงินฝาก
- (๓) เงินขายบิล

^๔ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๕)^๔ เงินที่จำเป็นต้องจ่ายคืนภายในปีงบประมาณที่นำส่งแล้ว เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล

มาตรา ๙ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นผู้ส่งจ่ายได้

มาตรา ๑๐^๖ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมธนารักษ์ หรือผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมาย และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยเฉพาะเพื่อการนี้ เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกันส่งจ่าย

มาตรา ๑๑^๗ การส่งจ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ถ้ามีเงินเหลือจ่ายให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ตามวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเป็นทุนหรือเป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการใด ๆ ให้กระทำได้แต่โดยกฎหมาย

มาตรา ๑๓ องค์กรใด ๆ ของรัฐบาลที่ได้ตั้งขึ้นแล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือที่จะตั้งขึ้นใหม่ บรรดาที่ใช้ทุนหรือทุนหมุนเวียนนั้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำทุนหรือผลกำไรเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

^๔ มาตรา ๘ (๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๖ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

^๗ มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อบังคับกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ
เพื่อนำไปชำระ โบนัสในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด
พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 (5) แห่งพระราชบัญญัติเงินคลัง พ.ศ. 2491
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
การคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1. ในข้อบังคับนี้

"หลักทรัพย์" หมายความว่า พันธบัตรหรือหลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศ
หลักทรัพย์ที่รัฐบาลต่างประเทศค้ำประกัน หรือหลักทรัพย์ของสถาบันการเงินระหว่างประเทศ แต่ไม่รวมถึง
หลักทรัพย์ที่เป็นหุ้น

"ธนาคาร" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ภายในประเทศ หรือธนาคารพาณิชย์
ในต่างประเทศ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคลังไปซื้อ
เงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ

ข้อ 2. การนำเงินคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือซื้อหลักทรัพย์ ให้ปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ดังนี้

2.1 ให้รัฐมนตรีโอนมรดกจ่ายเงินคงคลังเพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์
ต่างประเทศในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ ในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะ
เวลาไม่เกิน 5 ปี ตามสัญญาเงินกู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้

2.2 การโอนมรดกจ่ายเงินคงคลังตามข้อ 2.1 ให้คำนึงถึงเงินคงคลังที่จะต้อง
สำรองไว้ใช้จ่ายให้แก่เพียงพอค้ำย

ข้อ 3. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคงคลัง
ไปซื้อเงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังหรือ
ผู้แทนเป็นกรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้แทนเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองอนาธิการ
กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1 พิจารณาสกุลเงินตราและจำนวนเงินที่ต้องชำระตามสัญญาเงินกู้ เพื่อขอ
อนุมัติใช้เงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ เพื่อชำระหนี้หนี้

3.2 พิจารณานำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ เพื่อชำระ
ชำระหนี้ตามข้อ 3.1 ตามวิธีการที่เห็นสมควร

3.3 พิจารณาการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร

3.4 กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมดูแลหลักทรัพย์ ตลอดจน
พิจารณาแต่งตั้งผู้เก็บรักษาหลักทรัพย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5 พิจารณาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามข้อบังคับนี้

3.6 รายงานผลการดำเนินงานให้รัฐมนตรีทราบ

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด 2

การซื้อขายเงินตราต่างประเทศและการนำเข้าเงินตราต่างประเทศจากธนาคาร

ข้อ 4. การซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ให้ถือสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ตามสัญญาเงินกู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้

ข้อ 5. ให้กระทรวงการคลังหรือผู้ที่กระทรวงการคลังมอบหมาย จัดซื้อเงินตราต่างประเทศในอัตราที่เห็นว่าดีสุด

ข้อ 6. การนำเข้าเงินตราต่างประเทศจากธนาคาร ให้ฝากกับธนาคารภายในประเทศหรือธนาคารในต่างประเทศดังต่อไปนี้ คือ

6.1 ธนาคารพาณิชย์ของรัฐ

6.2 ธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีขนาดของเงินกองทุนใหญ่เป็นอันดับที่ 1 ถึง 100 อันดับแรกของโลก และ
- (2) มีขนาดของเงินกองทุนใหญ่เป็นอันดับที่ 1 ถึง 10 อันดับแรกของประเทศสหรัฐอเมริกาหรือของประเทศญี่ปุ่น หรือ 3 อันดับแรกของประเทศอื่น และ
- (3) ได้รับการจัดอันดับไม่ต่ำกว่า AA โดย Standard & Poor's Corporation หรือ Aa โดย Moody's Investor Services, Inc. หรืออันดับที่เทียบเท่าโดยองค์การจัดอันดับความน่าเชื่อถือของธุรกิจอื่นที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

ข้อ 7. การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคาร ให้เปิดในนามของกระทรวงการคลัง

ข้อ 8. ในการโอนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายและอธิบดีกรมบัญชีกลางลงนามร่วมกัน

/ข้อ 9. การถอน...

ข้อ 9. การถอนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร ให้ถอนได้เพื่อการส่งต่อไป

9.1 ซื้อหลักทรัพย์ ตามข้อ 11

9.2 นำส่งดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ย ตามข้อ 10 และ 16

9.3 ชำระหนี้ตามข้อ 17

ข้อ 10. ดอกเบี้ยที่ได้รับจากการนำเงินฝากธนาคาร ไปทำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
อย่างน้อยปีละครั้ง

หมวด 3

การซื้อขายหลักทรัพย์

ข้อ 11. การซื้อขายหลักทรัพย์ ให้ซื้อในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ในวงเงิน
จำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ความสัญญาเงินกู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้

ข้อ 12. ให้กระทรวงการคลังหรือผู้ที่กระทรวงการคลังมอบหมาย จัดซื้อหลักทรัพย์
ตามวิธีการที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ 13. อายุคงเหลือของหลักทรัพย์ ๗ วันซื้อ จะต้องใกล้เคียงและไม่เกินวันที่ถึง
กำหนดชำระหนี้ตามสัญญาเงินกู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้

ข้อ 14. หลักทรัพย์ที่ซื้อจะต้องมีจำนวนที่ชำระคืน ๗ วันครบกำหนดได้ก่อนไม่เกินกว่า
จำนวนหนี้ที่ต้องชำระตามสัญญาเงินกู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้

ข้อ 15. จำนวนเงินยื่นเป็นค่าซื้อหลักทรัพย์ จะสูงหรือต่ำกว่าราคาที่ตราไว้ของ
หลักทรัพย์ก็ได้

ข้อ 16. ดอกเบี้ยที่ได้รับจากการซื้อหลักทรัพย์ ไปทำส่งเป็นรายได้แผ่นดินอย่างน้อย
ปีละครั้ง

หมวด 4

การชำระหนี้

ข้อ 17. เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้รายใด ใบหน้าเงินตราต่างประเทศที่ฝากธนาคารหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการได้ถอนหลักทรัพย์ที่ซื้อไว้เพื่อการชำระหนี้รายนั้น ใบชำระหนี้ดังกล่าว

ข้อ 18. เงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการได้ถอนหลักทรัพย์เมื่อครบกำหนด หากยังไม่ถึงกำหนดชำระหนี้ ใบหน้าไปฝากธนาคารตามข้อ 6 เพื่อรอการชำระหนี้ต่อไป

หมวด 5

การจัดการดูแลเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์

ข้อ 19. ในกรณีที่ผู้กลาง มีหน้าที่จัดการดูแลเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศและ
หลักทรัพย์ ดังนี้

19.1 ดูแลดอกเบี้ย และดอกเบี้ยที่ได้รับจากการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคารหรือจากการซื้อหลักทรัพย์ และนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามข้อ 10 และ 16

19.2 เก็บรักษาหลักฐานการฝากเงินกับธนาคาร และเก็บรักษาหลักทรัพย์ หรือแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เก็บรักษาหลักทรัพย์ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

19.3 จัดทำทะเบียนควบคุมเงินตราต่างประเทศที่ฝากธนาคาร และหลักทรัพย์ที่ซื้อไว้ ตลอดจนรายงานยอดคงเหลือของบัญชีเงินฝากธนาคารและรายละเอียดของหลักทรัพย์ เสนอรัฐมนตรีเพื่อทราบภายใน 45 วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ

19.4 ค่าเงินการชำระหนี้ตามข้อ 17 และ 18

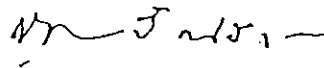
19.5 ค่าเงินการอื่นใด ตามที่กระทรวงการคลังมอบหมาย

ข้อ 20. ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้จ่ายจากเงิน
ที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกระทรวงการคลัง แผนงานชำระหนี้เงินกู้ งานจัดการเงินกู้

/ข้อ 21...

- ข้อ 21. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้
- ข้อ 22. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2535 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2535

(นายสุธี สิงห์เสน่ห์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ข้อบังคับกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ

เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด

(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2539

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 (5) แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 2. ในโอกาสความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 3. ในคณะกรรมการกฤษฎีกาเรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนเป็นการถาวร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังหรือผู้แทนเป็นการถาวร อธิบดีกรมบัญชีกลางหรือผู้แทนเป็นการถาวร ผู้อำนวยการสำนักงานการเงินการคลัง กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1 ศึกษาสภาพเงินตราและจำนวนเงินที่ต้องชำระตามสัญญาเงินกู้ เพื่อขออนุมัติให้เงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ เพื่อใช้ชำระหนี้

3.2 ศึกษาการนำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ เพื่อใช้ชำระหนี้ตามข้อ 3.1 ตามวิธีการที่เห็นสมควร

3.3 ศึกษาการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร

3.4 กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมดูแลหลักทรัพย์ ตลอดจน

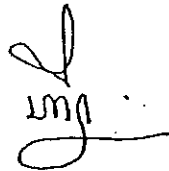
พิจารณาแต่งตั้งผู้เก็บรักษาหลักทรัพย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5 ศึกษาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามข้อบังคับ

3.6 รายงานผลการดำเนินงานให้รัฐมนตรีทราบ

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร”

ประกาศ ณ วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2539

(นายบศ จุฒานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

-ร่าง-

ข้อบังคับกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด
(ฉบับที่...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและ
หลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 อาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา 7 (5) แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงกำหนดข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ
และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์
ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 3 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการนำเงินคงคลัง
ไปซื้อเงินตราและหลักทรัพย์ต่างประเทศ” ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่าย
และหนี้สินเป็นประธานกรรมการ และผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย กรมบัญชีกลาง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักบริหารการชำระหนี้และสารสนเทศเป็น
กรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการส่วนบริหารการชำระหนี้รัฐบาลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้
ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1 พิจารณาสกุลเงินตราและจำนวนเงินที่ต้องชำระตามสัญญาเงินกู้เพื่อ
ขออนุมัติใช้เงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์เพื่อใช้ชำระหนี้

3.2 พิจารณานำเงินคงคลังไปซื้อเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์
เพื่อใช้ชำระหนี้ตามข้อ 3.1 ตามวิธีการที่เห็นสมควร

3.3 พิจารณาการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร

3.4 กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมดูแลหลักทรัพย์
ตลอดจนพิจารณาแต่งตั้งผู้เก็บรักษาหลักทรัพย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5 พิจารณาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามข้อบังคับนี้

3.6 รายงานผลการดำเนินงานให้รัฐมนตรีทราบ

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร”

ข้อ 3. ให้ยกเลิกความในข้อ 6.1 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ
และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“ข้อ 6.1 ธนาคารพาณิชย์ของรัฐ หรือธนาคารที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ”

ข้อ 4. ให้ยกเลิกความในข้อ 7 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตรา
ต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 7. การเปิดบัญชีเงินฝากธนาคาร ให้เปิดในนามของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ”

ข้อ 5. ให้ยกเลิกความในข้อ 8 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ
และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ข้อ 8. ในการถอนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารให้รองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้า
กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน และผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะหรือรองผู้อำนวยการสำนักงาน
บริหารหนี้สาธารณะ ลงนามร่วมกัน”

ข้อ 6. ให้ยกเลิกความในข้อ 19 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 19. ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ มีหน้าที่จัดการดูแลเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ ดังนี้

19.1 ดูแลดอกเบี้ย และดอกผลที่ได้รับจากการนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคารหรือจากการซื้อหลักทรัพย์ และนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามข้อ 10 และ 16

19.2 เก็บรักษาหลักฐานการฝากเงินกับธนาคาร และเก็บรักษาหลักทรัพย์ หรือแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่เก็บรักษาหลักทรัพย์ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

19.3 จัดทำทะเบียนควบคุมเงินตราต่างประเทศที่ฝากธนาคารและหลักทรัพย์ ที่ซื้อไว้ ตลอดจนรายงานยอดคงเหลือของบัญชีเงินฝากธนาคารและรายละเอียดของหลักทรัพย์ เสนอรัฐมนตรี เพื่อทราบภายใน 45 วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ

19.4 ดำเนินการชำระหนี้ตามข้อ 17 และ 18

19.5 ดำเนินการอื่นใด ตามที่กระทรวงการคลังมอบหมาย”

ข้อ 7. ให้ยกเลิกความในข้อ 20 แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการซื้อเงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 20. ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้จ่ายจากเงิน ที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ แผนงานจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐบาลงานบริหารการชำระหนี้”

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

(นายฉลองภพ สุลังกรกาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง